पन अस्त्रत चा॰ घर॰ सन । सर्जात। सामचोद-समाचीत पट विमालन स्वा॰पासप्र०सेट्। स्टर्ति स्वस्टीत सम्होत पट्नासीन् ग॰ प्रदूषकारं समे॰। १ तन्त्रीन्ते सु प्रान्तिवधीः करसमान्यविद्वेशोद्दाटनमारस्यक्षेत्र पटस प्रशेगभेरेषु

तानि च नवी था तन्त्रचाराद्युक्तानि च्यांटनगळ् १०६२ ए० द्रष्यानि । सम्बाभुतनगढ्यानि च भूत्रमण्ड-चयद्धे ४६८५।८६ पृ० द्रश्यानि । श्यक्तनयाकना-ध्ययनाध्यायनेदानप्रतिचाच्छाने चट्टस निप्रकर्मस् च । घट प्रमीच यहा । श्यामादिवृक्ते निर्मे पु० । इठवी-

नाक् श्वर कियाभेदे बधीक्षं बेर यक्ष रं १ था । 'धीतिर्वेदासवा मेरिमीकिकी भाटबलवा। वपाच-भातियौतानि पट बनीचि समाचरेत्। अलाभी तिर्देत्तभीतिष्ट्वं द्वीतिषेषयोधनम् । श्रीत्वश्रद्धविधाः प्राक्षा बड (इंक्) कुमेलि निर्मेख्य । शतसार बारिसार मक्रियार प्रक्रिकृत्स् । घंटका निर्मेदार्थाय धनर्वीतिः कत्विशा । "बाबशश्चःदाखेन पिर्वेदायुं धनैः शनैः। चास्रवेदुदरं उदाहकांना रेचवेत् अने ! वाक-बारं घरं गोषं देशनिमेन वारयम् । प्रवेशेमक्यवषरं देशानकविनद्वीयम् । आध्यक्ष' प्रनेदारि मही थ च विवेद् भनैः। चाचवेदुद्रे भैन चोद्रराहे बनेदधः । वारि-बाएं परं भीतं देशनिर्भधकारमध् । साधरेट् वः प्रय-क्रोन देरदेखं प्रपद्मते । नाशियन्ति सेश्एठं यसपारञ्च करधेय । खदराजवर्षा सञ्जा वाडगांका विश्वेषेत् । माश्रमापशिष्टं भीतं बोगिनां बोगामदिएस्। कार्यी बहुरं सार्थाबरमा पूरवेह्दरं सन्त् । धारवेदर्शवानश्त चाखडेद्धवर्श्वना। इदं घीतं परं गोर्खं न मकाख बटाचन । नाधिमन्त्रज्ञे स्टित्या चित्रवासी विषक्षेत्रेत् । कराभ्यां चालदेशास्त्री यःवश्वतत्वसंभैतम्। तावस् पः चाला नः चीच उदरे देशदेत् पृथः। दहं मधाधनं गोषां देवानामि दुर्खेशसू । केपनं धीतिमालेच त्यदेशी भनेन् घ न्यु । जानाह धारचात् माश्च बावस साध-देस्रः। विक्रम्भ नम डाधीनि बाव्यीय न जावते । दलमूर्व शिक्षा एवं रखे च वर्ष वृष्यक्षीः। क्षाबः रन्वं पश्चीतं दलभौतिर्विधीवते । विशद्रं प रमे-नाव सुनिकाभिष शुद्धिमः। नार्श्वदेद्दलमूनख बावत् किश्विषताकृरेत् , दलम्बं परं घौतिओं गमां छोग-बापन । निर्माक्ष्यारेव प्रभाते च दलरावाय बोधनित्। स्नाकं घार्शादश्वेषु दोविनां वनः। स्वातः

समवःहासि जिल्लाबोधनकारचम् । सरावरचरीमावि नावतेत् दोर्धनिवादा । तर्जनीपध्यमानामा जङ्गाव मवबोगतः। वश्रवेद्ग्यसमध्ये त मार्जवेश न्वकामसम्। भनैः प्रशैनां के वित्वा कमहो से निवार देश । मार्जिये खननी -तेन देक्वेच पुनः पुनः । तद्यां क्षेक्वम् भ प्रदे-बिला पुन: पुन: । निल्हें वाधान प्रयक्तेन रवेदद्वयंत्र-उस्ति । एवं कते द्व निन्दे दश्कांम्बना टार्मिता गता। तर्जन्यदुः त्याचे च मार्जयेत् वर्षारस्ययः । मिलामध्यास बांनेन नादान्तरप्रकाशनम् । बद्दाकृष्टेन दक्षेत्र मार्ज-वेद्वावरत्वकः । एसभ्यादयोगेन कणदोधं निवादवेत नाकी निर्भवतां याति दिखादिशः प्रवाशते । निहानी भीजनाली च दिशाली च दिने दिने । श्ववीति विविधां कुर्यात् टथ्हनज्जनयासमा । रामाटप्ट परिहर्त नेत-हर्यक्रमधेन प। इत्राध्ये पाष्टियानत इतः प्रकाष्ट्रस यनैः। चफांपत्तं तथा सोदं रेचवेद्र्युवक्षाना। द्यक्ष वीतिविधानेन इद्दोमं नामनेत् अवस्"। इति-इयकं (बटक्सर) क्षीलमानते विदेदारि धाकवल-प्चितं ज्ञाीः। जहुँदि स्य कत्वा तळाखं वस्त्रेत् युनः। निजानस्यानदोत्रीध्यं नामाधितः निवार्त्रेत । चत्रश्चाविकारं साम्रान्तं यनेपे देव । प्रभः प्रसाप्टरेशन वीचान धीनक्षंत्रम् । उद्यनका भार क्षत्रं बकवितं विनद्यति । चारोज्यं वयप्राष्ट्य भदेन भख दिने दिने । अयानकारनां तावनार्श्व वावन गी-धवेत । तथात् वर्षप्रवातेन मन्द्रशोधनकाषात् । प्रीत-मनदा टच्छेन मध्यमाकुविनापि वा ! यहाँन चासवेह वृक्षं वारिका च पुनः पुनः। बारवेत् बाहबा छन्य नानाकोर्थं निवारवेष्। सारचं बाह्मपुद्धीव टीएवं विश्वमस्कृत्वत् । स्ववदितः सुन्वविष्यतेनी च विविधी चरती। जनवर्षां जने ज्ञासन् गुष्यानित । धती सदा। नास्मिनायहे पायुं न्यन्तनालीत्कट। शतस्। चात्रवृतं प्रेवारक अधवन्ति स्वाचरेत्। प्रमेष्ठञ्च गुटाः वर्षः क्रूपशत्रुं भिवारवेत्। भवेत् खळाल्ददेक्ष बाम? नवती स्येत्"। न्यूलमा खंशकारायमम् अवद्य इसा दत्तवा जारकुषदुदरं कुळ्योदिलादीः । "धिकां पविनतानेन चाक्रवित्वा मनैः मनैः। चित्रनीसुद्या पासुमाञ्ज-श्चेत्र प्रधारतेत । यश्मभ्यावयोगेन बोहदाची न क्खिते । वहाँ वेत् । चाठराम्बिक् कापवासं विभायवेत् । वितन्ति-भ स्ताला नासानारे प्रवेशनेत । एखां स्मिन्देव